

[Finansministeren.]

gribe regeringen for at føre en stram kreditpolitik, for resultatet af det, det ærede medlem foreslår, vil blive, at man får endnu højere rente her i landet, og det har vist ikke været det ærede medlems tanke.

Det ærede medlem anvendte også et andet argument over for overskudsbudgetteringen, nemlig at den opsparing, som det offentlige foretager, er en såkaldt similiopsparing — det var et meget fint udtryk, det ærede dér havde fundet. Hvad similiopsparing er der ved, at staten køber et lokomotiv? Vil det ærede medlem svare mig herpå! Er det similiopsparing, når man bygger hospitaler eller skoler? Hvad simili er der ved det? Jeg forstår slet ikke det ærede medlems tankegang. Om man får pengene ved skatter eller man får dem ved lån — den investering, der foretages, kan da ikke påvirkes heraf. Det ville være rart, hvis det ærede medlem nærmere ville forklare udtrykket similiopsparing. Man kunne måske vende det om og prøve at betragte nogle af de private investeringer, der foregår, og spørge, om nogle af disse ikke kunne fortjene udtrykket similiopsparing, set ud fra en samfundsmæssig betragtning. Jeg skal ikke nævne eksempler for ikke at hænge bestemte investeringsområder ud, men folketingets medlemmer kan måske selv finde eksempler frem i deres tanker.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte — ud over de almindelige betragtninger om virkningerne af udviklingen ude omkring i verden, som jeg skal komme tilbage til om lidt — hvordan det gik med samordningsudvalgets betænkning, og sagde, at det ville være synd, hvis denne skulle stå på en boghylde. Jeg kan trøste det ærede medlem med, at den står ikke på en boghylde hos mig. Jeg kigger stadig i den og synes fremdeles, der er godt materiale i den. Jeg forstår det ærede medlem således, at han venter lovforslag på grundlag af denne betænkning, men det ærede medlem har ikke givet udtryk for, hvad det er for lovforslag, han venter. Så vidt jeg erindrer, indeholder betænkningen ikke konkrete anvisninger på lovforslag. Der var nogle tanker deri om, at den økonomiske statistik skulle styrkes. Det er vi i gang med. Der var endvidere tanker om et konjunkturinstitut. Det er også noget, vi er ved at

undersøge. Men det viser sig, at det ikke er så let at få lavet et sådant konjunkturinstitut, muligvis heller ikke så rimeligt at etablere et selvstændigt konjunkturinstitut i dag, som det var for nogle år siden. Jeg tror, at samordningsudvalgets formandskab måske ikke helt har gennemtænkt tanken om et konjunkturinstitut, da den blev fremsat. Der drives nu konjunkturforskning mange steder, hvad man ikke gjorde tidligere, hvortil kommer, at det måske er rimeligt, at det bliver universitetet, der tager den opgave op. Alt det er vi ved at undersøge. Men det, der skulle være det egentlige i planen, var, at man skulle finde en eller anden form, hvorunder en samordning kunne finde sted, og det er der ikke rigtig nogen anvisning på i samordningsudvalgets betænkning. Jeg vil gerne drøfte hele denne tankegang, og jeg tror, det ville hjælpe, hvis det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ville bidrage til denne drøftelse ved at fremsætte sit syn på, hvordan man kunne finde en sådan form.

Jeg vil så til sidst fremsætte enkelte bemærkninger om virkningerne på vor økonomi af den seneste tids begivenheder ude i verden. Jeg må her straks sige, at jeg trods alt betragter virkningerne på statsfinanserne som mindre betydende end de forventede virkninger for vor samlede økonomi. Spørger man mig, hvordan virkningerne vil blive på statsfinanserne, må jeg stå fast på, hvad jeg fremhævede ved fremsættelsen af finanslovforslaget, at jeg ikke tror, virkningerne for indeværende finansår bliver så store. Det er rigtigt, at der kan forventes visse mindreindtægter, bl. a. ved, at benzinafgiften måske ikke indbringer så meget som ventet. Det rammer først og fremmest statsfinanserne i det kommende år på grund af afregningen af afgiften. Der bliver måske en mindre omsætningsafgift, måske på andre poster lidt større indtægter: nogle, der ikke kan køre i bil, må køre med jernbane, og nogle af jernbanerne er jo statsbaner. Jeg vil ikke sige, at dette vil opveje mindreindtægten, men jeg tror ikke, at denne i indeværende finansår vil blive så voldsom. Så er spørgsmålet, hvor store merudgifterne vil blive som følge af den aktuelle situation. Og der har da allerede vist sig visse merudgifter, udgifter til flygtningene, det større bidrag,